

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/452/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313206826
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1313206826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobkyne: X. X., A. L.. B.. E. Č.. XX/XX, W., zast. advokátkou JUDr. Jankou Kmeťovou, ul. Prof. Sáru č. 44, Banská Bystrica proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova ul. č. 48, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, o 7.571,20 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 30. septembra 2014, č. k. 45C/60/2013- 130, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.
Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 7.571,20 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a povinnosť nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania 857,11 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava III súdny poplatok 454,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovanej a je v starobnom dôchodku. Dňa 22.02.1995 uzavreli účastníci konania Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ Touto zmluvou sa žalovaná zaviazala vyplácať žalobkyni doživotne sumu 6.517,- Sk (216,32 eur) mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobkyne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom žalobkyňa začala poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Žalovaná listom z 26.10.2009 v zmysle § 582 Obč. zák. vypovedala Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ s tým, že po uplynutí 3 - mesačnej výpovednej lehoty plynúcej od doručenia výpovede, platnosť a účinnosť zmluvy sa skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31.03.2010. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ je podľa súdu prvého stupňa zmluvou na dobu určitú, pretože v nej bolo dojednané, že právny vzťah medzi účastníkmi bude trvať doživotne, t. j. k zániku právneho vzťahu dôjde okamihom smrti žalobkyne. Ide teda o presne určenú dobu s jednoznačne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité, ako to predpokladá ust. § 842 Obč. zák. súd prvého stupňa v tejto súvislosti doslova uviedol, že ide o zmluvu „na určenú dobu neurčitého trvania.“ Keďže v zmysle § 582 Obč. zák. možno vypovedať iba zmluvu dojednanú na dobu neurčitú, akou predmetná zmluva ako zmluva o dôchodku nebola, je výpoveď zo zmluvy neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. a predmetná zmluva je teda platná. Súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnenú námietku žalovanej, že predmetný záväzok zanikol z dôvodu nemožnosti plnenia v zmysle § 575 a nasl. Obč. zák. v súvislosti s § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods.

3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Ust. § 27 ods. 8 cit. zákona totiž podľa názoru súdu prvého stupňa upravuje vzťahy banky navonok a netýka sa interných vzťahov banky ako zamestnávateľa a zamestnanca. Skutočnosti, ktoré sú predmetom sporu, nie je možné podradiť pod pojem podnikanie banky, ktoré upravuje zákon o bankách. Podľa súdu prvého stupňa na predmetný právny vzťah vôbec nemožno aplikovať zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Ust. § 119 ods. 3 tohto zákona stanovuje bankám iba povinnosť zosúladiť v 6 - mesačnej lehote svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov (t. j. podľa predpisov platných pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 483/2001 Z.z.) so zákonom o bankách pod následkom uloženia správnej sankcie. Zákon o bankách však nestanovuje, že by plnenie zo zmlúv uzavretých v rozpore s § 27 ods. 8 (§ 27 ods. 12 v súčasnom znení) zákona o bankách bolo nemožné alebo protiprávne a toto ustanovenie ani nespôsobuje zánik zmluvy o dôchodku z dôvodu nemožnosti plnenia. Predmetná zmluva o dôchodku nebola podľa súdu prvého stupňa uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok pre žalovanú, a nejedná sa ani o zmluvu, ktorá by žalovanú zaväzovala na hospodársky neoprávnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 7.571,20 eur, ktorá predstavuje plnenie z Podporného dôchodkového fondu za obdobie od mája 2010 do marca 2013 (35 mesiacov x 216,32 eur = 7.571,20 eur). O povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. s tým, že ich výška je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. O povinnosti žalovanej zaplatiť na účet OS Bratislava III súdny poplatok 454,- eur súd prvého stupňa rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb..

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Súčasne navrhla, aby v prípade potvrdenia napadnutého rozsudku odvolací súd pripustil dovolanie proti svojmu rozhodnutiu na posúdenie otázky, či sa na právne vzťahy založené zmluvou o dôchodku vzťahuje zák. č. 483/2001 Z.z.. Uviedla, že predmetná zmluva je zmluvou uzavretou na dobu neurčitú a preto ju mohla vypovedať v zmysle § 582 Obč. zák.. Ďalej vytkla súdu prvého stupňa, že hoci je bankou, súd prvého stupňa na vec neaplikoval § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, § 27 ods. 8 (§ 27 ods. 12 v súčasnom znení) a § 116 zák. č. 483/2001 Z.z.. Súd prvého stupňa sa takto nevysporiadal s tým, že § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z.z. banke zakazuje pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Toto ustanovenie sa neobmedzuje iba na bankové činnosti, ale na všetky činnosti banky, ktoré sa dostali do rozporu so zákonom č. 483/2001 Z.z.. Závazok na plnenie zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ zanikol podľa § 575 ods. 1 Obč. zák., pretože plnenie z tejto zmluvy sa stalo nemožným vzhľadom na § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z.z.. V doplnení odvolania žalovaná poukázala na to, že žalobkyňa vo veci vedenej na OS Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/119/2010 uplatnila nárok na mesačné plnenia zo zmluvy o dôchodku za obdobie od apríla 2010 do októbra 2010 vo výške 1.514,27 eur a nárok na budúcnosti splatné mesačné plnenia počnúc mesiacom november 2010. Uvedená vec nie je doposiaľ skončená. Z toho podľa žalovanej vyplýva, že konaniu v prejednávanej veci bráni prekážka litispendencie a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie na pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR nálezhom z 25.04.2012, sp. zn. II. ÚS 26/2012- 33 v obdobnej právnej veci zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26.09.2011, č. k. 6Co/49/2011-170 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto náleze ústavný súd zaujal stanovisko, že možnosť vypovedania zmluvy o dôchodku neobstojí, pretože by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je podľa ústavného súdu v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Obč. zák.. Súčasne ústavný súd uviedol i to, že dojednanie zmluvy o dôchodku „na doživotne“ nepochybne treba považovať z hľadiska povahy tohto dojednanie za dojednanie zmluvy na dobu určitú. Pritom ústavný súd v uvedenom náleze nevyslovil žiadnu pochybnosť o platnosti zmlúv o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s., ktoré Slovenská sporiteľňa, a. s. uzatvárala so svojimi zamestnancami (išlo o obsahovo zhodné zmluvy a preto závery ústavného súdu možno vzťahovať i na prejednávanú vec).

Z toho je zrejmé, že neobstojí odvolacia argumentácia žalovanej, že predmetná zmluva o dôchodku bola uzavretá na dobu neurčitú a že preto bola oprávnená túto zmluvu vypovedať. Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že ust. § 27 ods. 12 zák. č. 483/2001 o bankách v súčasnom znení sa na predmetnú vec nevzťahuje (pôvodne išlo o ust. § 27 ods. 5, neskôr § 27 ods. 8). Toto ustanovenie je zaradené v šiestej časti cit. zákona s nadpisom „Požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky.“ To znamená, že požiadavka, aby banky neuzatvárali zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre ne, najmä také zmluvy, ktoré by ich zaväzovali na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, sa vzťahuje výlučne na podnikanie banky. Tento záver vyplýva aj z dôvodovej správy k § 27, v ktorej sa uvádza: „Základný princíp, vyjadrený vo všetkých paragrafoch šiestej časti návrhu je, že zdravé podnikanie obchodnej banky musí rešpektovať rovnováhu vo vzťahu medzi akceptovateľným rizikom a žiaducou mierou ziskovosti (rentability) všetkých bankových obchodov. Harmonizácia tohto vzťahu medzi prijatým rizikom banky a jej výnosmi pri vykonávaní povolených bankových činností zakladá podmienku absolútnej transparentnosti. Transparentnosť a presnosť vykonávaných bankových činností sú prioritné princípy procesu regulácie bankového podnikania v obchodných bankách, ktorý je metodicky usmerňovaný a monitorovaný Národnou bankou Slovenska, prostredníctvom bankového dohľadu. Preto sú princípy transparentnosti a presnosti súčasťou jednotlivých ustanovení celej časti upravujúcej požiadavky na podnikanie bánk. Znenie § 27 definuje všeobecne, prostredníctvom najdôležitejších oblastí základnú povinnosť obchodných bánk podnikateľ na zmluvnom základe, s minimálnym rizikom, maximálne možným ziskom rešpektujúc korektnosť vzťahu medzi klientom banky, akcionárom banky a manažmentom a jednotlivými pracovníkmi banky.“

To, že žalovaná uzatvárala so svojimi zamestnancami zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s., nemožno podradiť pod pojem podnikanie. Ide tu o benefit, ktorý sa žalovaná slobodne rozhodla poskytovať svojim bývalým zamestnancom po ich odchode do dôchodku, majúci zrejme za to, že jej to dovoľuje jej ekonomická situácia. Preto - bez ohľadu na skutočnosť, že ust. § 27 ods. 12 zák. č. 483/2001 Z.z. sa na prejednávanú vec nevzťahuje - nie je možné urobiť záver, že zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s. žalovaná uzatvárala za nápadne nevýhodných podmienok pre ňu, resp. že by ju tieto zmluvy zaväzovali na hospodársky neodôvodnené plnenie, alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Okrem toho, platí zásada pacta sunt servanda. Žalovaná preto nemôže odmietať plnenie zo zmlúv o dôchodku iba z dôvodu, že v súčasnosti už tieto zmluvy považuje subjektívne za nápadne nevýhodné pre ňu, resp. že po uzavretí týchto zmlúv dospela k záveru, že ju tieto zmluvy zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Z tohto dôvodu nemohla nastať ani následná nemožnosť plnenia v zmysle § 575 ods. 1 Obč. zák..

V konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12C/119/2010 si žalobkyňa uplatnila plnenie z podporného dôchodkového fondu za mesiac apríl 2010. OS Banská Bystrica rozsudkom z 15.04.2013, č. k. 12C/119/2010-584, právoplatným dňa 07.05.2013, jej žalobu zamietol. Keďže v prejednáwanej veci Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 45C/60/2013 bolo predmetom konania plnenie z podporného dôchodkového fondu za obdobie máj 2010 - marec 2013, je zrejmé, že konaniu v prejednáwanej veci nebráni prekážka litispendencie.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Keďže v prejednáwanej veci sa nejedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.), odvolací súd nevyslovil vo výroku rozsudku prípustnosť dovolania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalobkyni nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.